

67 ปี **มศว**
28 เมษายน วันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000
ภายใน 15666 โทรศัพท์/โทรสาร 02-259-6172

จากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับประจำวันที 3 เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2559 หน้า 5 มูลค่าข่าว 909,432.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เล่นเกมกับสีน้ำ

กรุงเทพแกลลอรี่
ปิ่นอนงค์ ปานอิน
จุลติศ อ่อนลงคน

พิพิธภัณฑ์ชาตอร์, สิงคโปร์

อริญ วาณิช

abuseitw

ในเวลาเดินทางท่องเที่ยว หลายคนใช้เวลา 5-10 นาที ไปกับการถ่ายรูปด้วยโทรศัพท์มือถือ แล้วอัพโหลดขึ้นเฟซบุ๊ก หรือ อินสตาแกรม

ในขณะที่บางคนเลือกที่จะใช้ช่วงเวลาสั้นๆ หายตัวลงด้วยการวาดรูปสีน้ำ บันทึกภาพประทับใจให้เสร็จภายใน 10 นาที

อริญ วาณิชกร อาจารย์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บอกกับเราว่าสิ่งที่ชอบที่สุดในการเดินทาง คือ ตอนที่หยุดอยู่ตรงหน้าสถานที่ที่ชอบแล้วลงมือวาดรูปเร็วๆ ด้วยสีน้ำต้นสีๆ ขนาดพกพา “เป็นความท้าทายใจตัวเองว่ามีเวลาเท่านี้เราจะแก้ปัญหาอย่างไรให้เสร็จทันในช่วงเวลาเท่านี้ เหมือนเกมเด็กที่เหมือนเราได้ชนะด่านนี้ มีความสุข แต่มีหลายครั้งที่ผมแพ้ในภายหลัง”

ความท้าทายปรากฏเป็นกระดาษว่างเปล่า บ้างมีเพียงแค่ตราประทับจากสถานีรถไฟของเมืองแค่นั้น

“ผมฟ้าอากาศ เช่น อากาศที่หนาวจัด ฝนตก และท้องฟ้าที่มีครีเม่ เป็นอุปสรรคสำคัญที่ไม่เอื้อให้ผมชนะในเกม”

การวาดรูปสีน้ำ สำหรับอริญกรคือการผ่อนคลายความเครียดจากงานประจำ ที่ไม่อาจทำตามใจตัวเองได้ทั้งหมด แต่ในบางสีน้ำในช่วงเวลาอันพลัดนี้ถือได้ว่า ทำตาม

อำเภอใจที่สุดแล้ว

“ผมชอบวาดรูปในสถานที่จริง ได้บรรยากาศ ความรู้สึก กลิ่น ความประทับใจต่างๆ จะอยู่ในภาพด้วยเหตุปัจจัยต้องวาดเร็วๆ ไม่เกิน 10 นาที ยิ่งเหตุผลคือ ถ้าเรามัวคิดว่าวาดรูปไปเรื่อย คนที่ไม่ด้วยจะเบื่อ เกมวาดรูปของจริงถูกกดดันจากคนที่ไปด้วยอีกชั้นหนึ่ง”

อริญใช้การวาดรูปแทนการถ่ายภาพ เขาชื่นชอบบรรยากาศของเมือง ผู้คน ที่อยู่แวดล้อมกับอาคารบ้านเรือน โดยใช้สีน้ำ ปัดลงไปเร็วๆ จากนั้นใช้ปากกาลูกลื่นหรือปากกามาขีด ตัดเส้นทับอีกชั้นหนึ่ง วิธีนี้เก็บความรู้สึกได้ฉับพลันและใช้เวลาที่มีได้

ส่วนหนึ่งของบันทึกการเดินทางของสปีน้ำ

อย่างคุ้มค่า

“ผมว่าสถาปัตยกรรมเป็นสถานที่แสดงวัฒนธรรมให้เรารู้สึก สัมผัสได้ชัดเจนกว่างานประเภทอื่น คนที่ไปท่องเที่ยวผมเชื่อว่าถ้าสักตจินตนาการออกมาได้คงอยากไปดูสถานที่ต่างๆ คงไม่ได้อยากไปดูคนเป็นหลักอยากดูรวมๆ เป็นพื้นที่ที่ผู้คนอยู่ในนั้น

การวาดรูปสำหรับผมเหมือนกับการเขียนหนังสือ ไม่มีอะไรที่วาดยากหรือง่ายเพราะว่าแต่ละเรื่องราวและสถานที่มีบริบทต่างกัน เวลาที่ผมเขียนนิทานเด็กผมจะสวมหมวกอีกใบ เหมือนย้อนกลับไปเด็กอีกครั้ง

เวลาทำงานเชิงเหตุผลถึงวิชาการมากๆ จะสวมวิญญาณของคนอยากรู้ไปตามดูให้เข้าใจลึกซึ้ง ภาพแต่ละภาพจะไม่มีสไตล์ที่คงที่ เป็นเพียงอารมณ์ความรู้สึกในช่วงนั้น”

ผลงานสีน้ำจากการเดินทางท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่างๆ ของอริญ เคยนำไปร่วมแสดงในนิทรรศการศิลปะของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒหลายครั้ง เมื่อวันและเวลาอำนวยเขาหวังว่าจะรวบรวมผลงานกว่าร้อยชิ้นนำมาจัดแสดงนิทรรศการเดี่ยวในอนาคตอันใกล้

โดยหวังว่าภาพสีน้ำที่สเกตช์ขึ้นใน

เวลาอันรวดเร็ว คงจะสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้ชมได้บ้าง อย่างน้อยก็สนุกไปกับเส้นและสีที่สะท้อนบรรยากาศของบ้านเมืองต่างแดนในช่วงเวลาจัมปพลันทันใด

มุมหนึ่งในญี่ปุ่น

Garden by the bay สิงคโปร์

